আহোমৰ জন-জাগৰণ : কিছু চিন্তা

- ডা . হেমন্ত কুমাৰ গগৈ ।
শিমলুগুৰি, শিৱসাগৰ ।

পৃথিৱীৰ অন্য এক সাহসী আৰু পৰাক্ৰমী জাতি আহোমসকলৰ বৰ্ত্তমানৰ ৰাজনৈতিক আৰু সামাজিক দুৰৱস্থা দেখি মাজে মাজে অহা চিন্তা-দুঃচিন্তাৰ প্ৰতিফলন ইয়াত লিপিবদ্ধ কৰা হৈছে । আহোমৰ ঘূৰণীয়া মেজমেলত এইবোৰৰ কিবা প্ৰাসংগিকতা আছে নে নাই সেয়া আপোনালোকেই বিচাৰ কৰে যেন । অভিমতসমূহ নিতান্তই ব্যক্তিগত অনুভূতি ।

১। **জনসংখ্যা** : যি কোনো জাতিৰ এক মূল শক্তি হৈছে জনসংখ্যা । পৰিয়াল সীমিতকৰণৰ প্ৰৱনতাই আমাক ক্ষুদ্ৰৰ পৰা ক্ষুদ্ৰতৰ জাতিলৈ ৰূপান্তৰিত কৰিছে নেকি ? গণতন্ত্ৰতে হওক বা ৰণতন্ত্ৰ তে হওক, জনবলে সদায়ে এটা গুৰুত্বপূৰ্ণ ভুমিকা গ্ৰহন কৰি আহিছে । গমি চাওঁ আহক, আমি এক সুপৰিকল্পিত কৌশলৰ চিকাৰ হোৱা নাইতো ? ভাবি চাওক, আজিৰ পৰিস্থিতিত জাক জাক শিয়ালৰ মাজত সিংহ এটাও বিৱত আৰু অসহায় হব পাৰে । এটা প্ৰকাণ্ড কেচুঁ হোৱাতকৈ আমি এজাক ক্ষুদ্ৰ কৰ্মঠ পৰুৱাৰ জাক হওঁ আহক । **পৰিয়াল সীমিতকৰণ বৰ্জন কৰক । (Avoid family planning).**

২। **অৰ্থনীতিঃ** এটা জাতিৰ মেৰুদন্ড স্বৰূপ । এসময়ৰ খেতি-সৰ্বস্ব আৰু স্বাৱলম্বী জাতি এটাৰ জাতীয় জীৱনত পৰিবৰ্তিত ৰাজনৈতিক আৰু সামাজিক ব্যৱস্থাই পেলাইছে বহুতো নেতিবাচক প্ৰভাৱ । চৰকাৰী চাকৰি নকৰো বুলি গৌৰৱ কৰা এটা জাতিৰ বংশধৰে এতিয়া চৰকাৰী-বেচৰকাৰী চাকৰি বিচাৰি হাবাথুৰি খাইছে । আমাৰ সৰ্বসাধাৰণ জনগনৰ অৰ্থনৈতিক অৱস্থাৰ উন্নতিৰ হকে অৰ্থনীতিবিদসকলে কিছু ফলপ্ৰসু ৰননীতি প্ৰস্তুত কৰিব নোৱাৰেনে ? যেনে স্বনিয়োজন, পাৰম্পৰিক লাভালাভ বা অন্য সফল-সম্ভৱ ব্যৱসায়িক পৰিকল্পনা ।

মই ভাবো, আমাৰ যুৱসমাজক ব্যৱসায়ৰ প্ৰতি আকৃষ্ট কৰিবলৈ আৰু সফল ব্যৱসায়ী হবলৈ ব্যৱসায়ৰ বিজ্ঞানভিত্তিক পাঠ্যক্ৰম আগবঢ়োৱা হওক আৰু এক জাতীয় ন্যাসৰ পৰা উদ্যমী তথা যোগ্য ব্যক্তিক ঋন আগবঢ়োৱা হওক । তেনেদৰে অন্যান্য শৈক্ষিক দিশতো গুৰুত্ব আৰোপ কৰি ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলক বিভিন্ন প্ৰতিযোগিতামুলক পৰীক্ষাৰ বাবে সাজু কৰি তুলিব পাৰি । আমি জনাত আমাৰ সমাজত মেধা শক্তিৰ অভাৱ নাই । প্ৰয়োজন মাথো উপযুক্ত সুবিধা আৰু পৰিবেশৰ ।

এসময়ৰ দুৰ্দান্ত এই যুজাৰু জাতিটোক লৈ সৈন্যবাহিনীত এটা Tai-Ahom Regiment

খুলিবৰ বাবে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰক আৰ্জি কৰা হওক । আমি বিচাৰো, বিভিন্ন বৈধ উপায়েৰে আহোম তথা অন্যান্য খিলঞ্জীয়া অসমীয়াসকল অৰ্থনৈতিক ভাবে সফল হওক । সচ্চল অৰ্থনৈতিক অৱস্থাই জাতিক মনোবল দিয়ে ।

৩। **ভাষা** : অসমীয়াক ৰাজকীয় ভাষাৰ মৰ্য্যদা দি আৰু নিজৰ আহোম মাতৃভাষা জলান্জলি দি আহোম সৰ্গদেৱসকলে মহানুভৱতা দেখুৱালেও তথাকথিত জাত্যাভিমানী বৰ্ণহিন্দু অসমীয়াসকলে যে চৰম বিশ্বাসঘাতকতা আৰু বিদ্বেষেৰে ক্ষমতাচ্যুত শেষ আহোম স্বৰ্গদেৱসকলক ব্যৱহাৰ কৰিলে সেয়া বুৰঞ্জী-সচেতন প্ৰত্যেক আহোমেই বিশ্বাস কৰে । অপ্ৰিয় হলও সত্য যে সেই আহোম-বিদ্বেষী অথবা জনজাতি-বিদ্বেষী মনোভাৱৰ পৰা অসমীয়া সমাজ এতিয়াও মুক্ত নহয় । এই সংকীৰ্ণ অসমীয়া জাতীয়তাবাদেই স্বৰ্গদেও চুকাফাই পাতি থৈ যোৱা বৃহৎ অসমীয়া সমাজখনক আৰু ৰাজ্যখনক যে খণ্ড-বিখণ্ড কৰিলে তাত কৰো দ্বিমত নাই ।

ভাৰতীয় গণৰাজ্যৰ লগত চামিলকৰণৰ লগে লগে উত্তৰ-পূৰ্বাঞ্চলৰ এসময়ৰ এটি গুৰুত্বপূৰ্ণ সংযোগী ভাষা (ক্ষক্ষুঁক্ষ্ণস ঃষ্টস্লহ্স) অসমীয়াৰো অৱক্ষয় ঘটিছে । তাৰ ঠাই লব ধৰিছে হিন্দীয়ে । লগে লগে সৰু সৰু জনগোষ্ঠীৰ মাজত আৰম্ভ হৈছে নিজ নিজ মাতৃ ভাষা আৰু সংস্কৃতিৰ প্ৰতি সচেতনতা । আহোম সমাজো ইয়াৰ ব্যতিক্ৰম হোৱা নাই বা হোৱা অনুচিত । আমাৰ বাবে পৰম গৌৰৱৰ কথা যে আহোম ভাষাৰ নিজস্ব লিপি আৰু চহকী বুৰঞ্জী সাহিত্য আছে । যদিহে মৃত হৈও সংস্কৃত ভাষাই এক ৰাষ্ট্ৰীয় ভাষাৰ মৰ্য্যদা পাব পাৰে তেন্তে এক বুজন সংখ্যক জনসংখ্যাৰে, এক লিপি আৰু চহকী বুৰঞ্জী সমৃদ্ধ আহোম ভাষাই ৰাষ্ট্ৰীয় স্বীকৃতি নাপাব কিয় ? যদিহে আমি সংস্কৃত বা ৰোমান শিকিবলৈ লাজ নকৰো তেন্তে আহোম ভাষা শিকিবলৈ কিয় লাজ কৰিম ?

ভাষা শিকাৰ আনন্দই বেলেগ । আজিৰ প্ৰজন্মই কমেও তিনি-চাৰিটা ভাষা কব আৰু লিখিব পাৰে । আমাৰ মানুহৰ
তাতে অন্য ভাষা কোৱা বা শিকাৰ আগ্ৰহটো অলপ বেছিহে । পাৰিলেও বা নোৱাৰিলেও গাঁৱৰ গঞাজনেও ভোজপুৰী, বাংলা, নেপালী, বাগানীয়া বা প্ৰতিবেশী জনজাতীয় ভাষা কবলৈ চেষ্টা কৰা আমি দেখিছোঁ । তেনেহলে আহোম ভাষা শিকিবলৈ সংকোচ কিহৰ ? এয়া আমাৰ হীনমন্যতা নে আনসকলে আমাক ৰক্ষণশীল বা সাম্ প্ৰদায়িক আখ্যা দিয়াৰ ভয় ?

আমি এই হীনমন্যতাৰ অৱসান ঘটাব লাগিব । লগে লগে এই ভাষাটোৰ প্ৰতি নতুন প্ৰজন্মক আকৰ্ষিত কৰিবলৈ বিভিন্ন উপায় উদ্ভাৱন কৰিব লাগিব । আজিৰ যুগৰ অতি জনপ্ৰিয় ইলেক্ট্ৰনিক মাধ্যমক আমি সফল ব্যৱহাৰ কৰিব পাৰোঁ । আহোম ভাষাৰ লিপিৰ software উদ্ভাৱন কৰি ইয়াক সহজলভ্য কৰিব লাগে । আহোম জনগোষ্ঠীৰ বাবে এটা ৱেবচইট (website) খুলিব

লাগে । (এই ঘূৰণীয়া মেজমেলৰ লগত সংগতি ৰাখি ইতিমধ্যে এটা website খোলা হৈছে । আগ্ৰহী ব্যক্তিক *http://www.ahomroundtable2.com* নামৰ ৱেবচাইটলৈ আমি নিমন্ত্ৰন জনালোঁ ।) এই ভাষাটো জনপ্ৰিয় কৰিবৰ বাবে প্ৰথমে আহোম লিপিত কিন্তু অসমীয়া ভাষাত কিছুমান প্ৰতিযোগিতাৰ আয়োজন কৰিব পৰা যায় । আহোম ভাষাৰ লিখিত অভিধানৰ লগে লগে কথন ভঙ্গীৰ কেচেট আৰু চি ডি উপলব্ধ হব লাগে । আহোমৰ সম্বোধনসমূহ ব্যৱহাৰ কৰাত উৎ সাহিত কৰিব লাগে । কিয়নো আজি কিছু বছৰৰ পৰা এপা-নিচা সম্বোধনবোৰৰ ঠাই বৰমা-বৰদেউতাই দখল কৰা দেখা গৈছে । আহোমৰ সম্বোধনত যে এক স্বকীয় বৈশিষ্ট্য আছে তাক আমি পাহৰি যাব নালাগিব । সঘন ব্যৱহাৰৰ ফলশ্ৰুতিত ক্ৰমান্বয়ে এইদৰে আহোম ভাষাই পুনৰ ঠন ধৰি উঠিব বুলি আমি আশা কৰিব পাৰো । নিজৰ ভাষা শিকা মানে অন্য ভাষাৰ বৈৰীতা কৰাটো নুবুজায় । আহোম ভাষা শিকিও আমি ভাল অসমীয়া হৈ থাকিব পাৰিম । কিন্তু আহোম ভাষাজ্ঞানে আমাক স্বকীয়তা আৰু আত্মসন্মানবোধ প্ৰদান কৰিব । আহোম ভাষা শিকক আৰু ব্যৱহাৰ কৰক । বিয়া-সবাহৰ নিমন্ত্ৰনী পত্ৰবিলাকতে ইয়াৰ প্ৰাথমিক আৰু পৰীক্ষামূলক ব্যৱহাৰ আৰম্ভ কৰা হওক ।

৪। **ধৰ্ম্মঃ** বোধহয় এইটোৱেই আটাইতকৈ স্পৰ্শকাতৰ বিষয় । বুৰঞ্জীয়ে কয়, স্বধৰ্ম ত্যাগ কৰাৰ পিচৰে পৰা আহোম ৰাজত্বৰ স্খলন আৰম্ভ হয় । সৰহ সংখ্যক আহোম সম্ প্ৰতি যি ধৰ্মত দীক্ষিত সেই ধৰ্মত আহোমৰ বাচি থকা ৰীতি-নীতিখিনি অথবা খাদ্যাভ্যাস বজাই ৰখা কোনোমতেই সম্ভৱ নহয় । সংস্কাৰহীন বুলি কৈ এই ধৰ্মসমূহত যিবোৰ নীতি-নিয়ম প্ৰযোজ্য কৰা হৈছে সেইবোৰ আহোম সমাজৰ বাবে অপমানজনক । সেই ধৰ্মত অনা-আহোম ৰীতি-নীতিখিনিয়েই সাংবিধানিক ; আহোম বা জনজাতীয় ৰীতি-নীতি অস্পৃশ্য । এই ধৰ্মই হেনু বৃহৎ অসমীয়া জাতিক একত্ৰিত কৰিছে অথচ ভায়েক-ককায়েকৰ বিচ্ছেদ ঘটাইছে । এই উদাৰ ধৰ্মই বাধ্য কৰাইছে একেগৰাকী মাতৃৰ শ্ৰাদ্ধ দুই ভাতৃৰ দুখন চোতালত পাতিবলৈ । সৰ্বকালৰ এজন শ্ৰেষ্ঠ অসমীয়াৰ অসমীয়া জাতিৰ বাবে ইয়াতকৈ ডাঙৰ অৱদান আৰু কি লাগিছে ? কিন্তু নগাৰ নৰোত্তম, গাৰোৰ গোবিন্দৰ বহুত আগতেই আমাৰ সৰ্গদেওসকলে পৰ্বত-ভৈয়ামৰ অনেক জাতিৰ মানুহেৰে আহোম আৰু অসমীয়া জাতিৰ গঠন প্ৰক্ৰিয়া আৰম্ভ কৰিছিল । সেয়া আছিল এক তেজমঙহৰ সংমিশ্ৰন প্ৰক্ৰিয়া, যাৰ সত্যতা অত্যাধুনিক genetic mapping ৰ সহায়ত প্ৰমান কৰিবলৈ বিশেষ অসুবিধা নহব । সেয়া কোনো ধৰ্মৰ নামত বাহ্যিক একতা নাছিল য'ত ধৰ্মৰ নামত একাত্মতা দেখুৱাই এতিয়াও আহোম তথা অন্য জনজাতিক অৱজ্ঞা আৰু বঞ্চিত কৰা হয় । য'ত এজন জনজাতীয়ই পদাধিকাৰ হোৱাটো এক কল্পনাৰো অগোচৰ কথা ।

ভগৱান আছে নে নাই ভগবানেহে জানে । কিন্তু সেই অদৃশ্য ভগৱানক উদ্দ্যেশি মানৱ সমাজে আৱহমান কালৰে পৰা আগবঢ়াই আহিছে বিভিন্ন পদ্ধতিৰে প্ৰাৰ্থনা । এই প্ৰাৰ্থনা বা উপাসনা পদ্ধতিৰ আলম লৈ গঢ়ি উঠে এটা জাতিৰ কৃষ্টি-সংস্কৃষ্টি । নকলেও চলে যে আহোমসকলৰ ধৰ্মত্যাগে আহোমক আহোমত্বৰ পৰা বহুত দূৰলৈ ঠেলি নিলে । মদ-গাহৰিসৰ্বস্ব বুলি জ্ঞান নকৰি আহোমৰ প্ৰাচীন ধৰ্মৰ দাৰ্শনিক আৰু বৈজ্ঞানিক দিশসমুহ উন্মোষ কৰিবলৈ আমি পণ্ডিত-মওলুংসৱক অনুৰোধ জনালো । অকল ধৰ্ম বুলিয়েই নহয় আহোম সংস্কৃতি বুলি যিসকল লোকে আহোম ধৰ্ম গ্ৰহন কৰি মহান ফ্ৰাৰ সৈতে একাত্ম হব খোজে সেইসকলক আদৰি আনিবলৈ প্ৰয়োজনীয় ব্যৱস্হা লোৱা হওক আৰু এই ধৰ্মৰ প্ৰচাৰ-প্ৰসাৰৰ বাবে দীৰ্ঘকালীন পৰিকল্পনা লোৱা হওক । কিন্তু আমি সাৱধান হব লাগিব যাতে এক ধৰ্মগোড়ামীৰ ঠাইত অন্য এক ধৰ্মগোড়ামীয়ে গা কৰি উঠিব নোৱাৰে ।

ইচ্ছুক ব্যক্তিসকলক আহোম ধৰ্ম গ্ৰহন আৰু আচৰণ কৰিবলৈ সুবিধা দিয়া হওক । সমাজত এঘৰীয়া হোৱাৰ ভয়ত যি সকলে আহোম ধৰ্ম ধৰি থাকিবলৈ শংকাবোধ কৰিছে তেখেত সকলক সহায় কৰিবলৈ সাহসী আহোমসকল আগবাঢ়ি আহক । আহোম সংস্কৃতি আৰু ধৰ্ম অব্যাহত ৰাখিবলৈ আজীৱন চেষ্টা কৰি যিসকল আহোম পণ্ডিতে চৰম অৰ্থনৈতিক দুৰৱস্হাত ভূগিছে তেখেতসকললৈ আহোম সমাজে অৰ্থ সাহাৰ্য্য আগবঢ়াওক আৰু চৰকাৰৰ তৰফৰ পৰা পেঞ্চনৰ সুবিধা দিবলৈ দাবী জনোৱা হওক । নতুন চামক এই সংস্কৃতিৰ প্ৰতি আকৰ্ষিত কৰিবলৈ অৰ্থনৈতিক উদগনি দিয়া হওক ।

৫। **প্ৰব্ৰজন আৰু অসম :** আমাৰ মানুহে ঘৰ সাজিলে প্ৰথমে চাৰি সীমাত ঢাপ তুলি লয় । স্বৰ্গদেৱসকলেও ৰাজ্যৰ চাৰিসীমাত বান্ধিছিল গড় । কিন্তু আমাৰ আধুনিক শাসকসকলে সীমান্ত উন্মুক্ত ৰাখিছে বিদেশীৰ অবাধ প্ৰব্ৰজনৰ বাবে । যিবোৰ জনগোষ্ঠীয়ে অতীতত বাহুবলেৰে অসম জয় কৰিব নোৱাৰিলে সেইসকলে এতিয়া শৰণাৰ্থী আৰু প্ৰব্ৰজনকাৰী হিচাবে অসম জয় কৰিবলৈ সক্ষম হৈছে তাকো আমাৰেই ৰক্ষাকৰ্ত্তা শাসক গোষ্ঠীৰ ৰক্ষনাবেক্ষনত । ভূমিপূত্ৰসকলক ৰক্ষা কৰাতকৈ ভগনীয়াসকলৰ প্ৰতি যেন দায়বদ্ধতা বেছি আমাৰ শাসকসকলৰ । এনে নজিৰ আহোমৰ শাসন বুৰঞ্জীত নাই ।

ভাৰতীয়-অভাৰতীয়ৰ অবাধ প্ৰব্ৰজনৰ ফলত খিলঞ্জীয়া অসমীয়াৰ অস্তিত্ব যে বিপন্ন হৈছে তাক ভাৰত চৰকাৰৰ বাদে সকলোৱে জানে । এতিয়া আহোম ৰাজত্বও নাই যাৰ নেতৃত্বত বঙাল খেদিবলৈ অসমীয়া জাকি মাৰি ওলাই আহিব । পৰিবৰ্ত্তিত ৰাজনৈতিক প্ৰেক্ষাপটত অসমীয়াই নতুন ৰণ কৌশল অৱলম্বন কৰিব লাগিব ।

তথাকথিত ৰাজনৈতিক দলবোৰৰ পৰা কিবা আশা কৰিব পাৰি নে ? সৰ্বভাৰতীয় দলবোৰৰ কথা বাদেই অসমীয়া ৰাইজৰ অতি আশাৰ আঞ্চলিক দলবোৰো দুখ লগাকৈ ব্যৰ্থ হৈছে । এজাক

যুৱক-যুৱতী সশস্ত্ৰ সংগ্ৰামত ব্ৰতী হৈছে ; তেওঁলোকক নিৰ্বিচাৰ হত্যা কৰা হৈছে এইখন দেশতে যিখন দেশত ভগৎ সিঙৰ আত্মবলিদানৰ কথা শ্ৰদ্ধাৰে সোঁৱৰা হয়, যিখন দেশত সুভাষ চন্দ্ৰ বসুক মুক্তি সংগ্ৰামৰ নায়ক বুলি কোৱা হয় । এনে এক স্বাধীনতাৰ বাবেই কি পিয়লি ফুকন, কুশল কোঁৱৰহঁতে প্ৰাণ দিলে ?

তেনেহলে আমি এতিয়া কি কৰা উচিত? প্ৰথমেই আমি আহোম তথা অসমীয়াৰ জাতীয় সচেতনতা আৰু দায়বদ্ধতা জাগ্ৰত আৰু বৃদ্ধি কৰিব লাগিব । চুবুৰী-গাওঁবোৰৰ পৰাই সঙ্ঘবদ্ধ কৰি আনিব লাগিব আমাৰ বিপুল জনশক্তিক । জনগনক শিক্ষিত, স্বাস্থ্যবান আৰু অৰ্থনৈতিকভাবে সবল কৰি তুলিব লাগিব । শেনচকুৰে আমি জাতিৰ সুখ-দুখ, শোষণ-বঞ্চনা, অবৈধ প্ৰবজন, ভূমি হস্তান্তৰ আদি স্পৰ্শকাতৰ বিষয়সমুহ পৰ্য্যবেশন কৰি সম্ভাব্য বিপদ প্ৰতিহত কৰিব লাগিব । তেহে আমি যোগ্য জাতি হিচাবে পৃথিৱীত জীয়াই থাকিব পাৰিম ।

আহোম তথা অসমীয়া জাতিৰ ভৱিষ্যত সুৰক্ষাৰ বাবে ওপৰত উল্লেখিত প্ৰস্তাৱসমুহৰ উপৰিও কিছুমান দীৰ্ঘম্যাদী পৰিকল্পনা হাতত লব লাগিব ।

(ক) আহোমৰ জনসংখ্যা পিয়ল কৰা হওক ।

(খ) আহোমসকলক তেখেতসকলৰ চহকী ভাষা, সাহিত্য, বুৰঞ্জী আৰু ধৰ্মৰ প্ৰতি সজাগ কৰি তোলা হওক । এই কামবোৰ পালন কৰিবৰ বাবে অসমৰ গাৱেঁ-ভূঞে, চুবুৰীয়ে-চুবুৰীয়ে, চহৰে-নগৰে আহোমৰ সকলো স্তৰৰ লোকক সামৰি এটা উমৈহতীয়া স্বেচ্ছা-সেৱামূলক অনুস্থান গঢ়ি তোলা হওক ।

(গ) এক আহোম জাতীয় ন্যাস খোলা হওক, য'ৰ পৰা সকলোধৰণৰ গঠনমূলক কামৰ বাবে প্ৰয়োজনীয় অৰ্থ-সাহাৰ্য্য দিব পৰা যায় ।

(ঘ) পোন ছাটেই ৰাজনীতিত প্ৰৱেশ কৰাৰ সলনি প্ৰথমে আহোম জাতিক সুসংগঠিত কৰি একতাৰ ডোলেৰে বান্ধি লোৱা হওক ।

(ঙ) আহোম জাতিৰ পুনৰ জাগৰণে অন্য জনগোষ্ঠীক যাতে শংকিত কৰি নোতোলে তাৰ প্ৰতি সতৰ্ক দৃষ্টি ৰখা হওক । বৰ অসম গঢ়া মহান চাওফা সকলৰ মহান আদৰ্শৰে অনুপ্ৰানিত হৈ অসমৰ অন্যান্য খিলঞ্জীয়া জনগোষ্ঠীৰ সহযোগত আহোম তথা খিলঞ্জীয়া অসমীয়াৰ স্বাৰ্থ ৰক্ষাৰ বাবে আপোচহীন সংগ্ৰামৰ অঙ্গীকাৰ কৰা হওক । কিন্তু উদাৰতাৰ খাতিৰত আহোমৰ জাতীয় স্বাৰ্থ যাতে কোনো কাৰণেই বিঘ্নিত নহয় তাৰ প্ৰতি সজাগ হওক । আহোম বিধায়ক-মন্ত্ৰী-সাংসদ সকলক আহোমৰ হৈ মাত মাতিবলৈ বাধ্য কৰোৱা হওক ।

(চ) আহোম হোৱাৰ গৌৰৱ নতুন পুৰষক উপলব্ধি কৰিবলৈ শিকাওক । প্ৰত্যেক আহোম শিশুকে আহোম বুৰঞ্জী পঢ়াওক । আহোমৰ জাতীয় গৌৰৱ পুনৰুদ্ধাৰ কৰক ; অসম বচাওক !!

[* ২য় আহোম ঘূৰণীয়া মেজমেলৰ (২০০৫) স্মৰনিকা ‘চে হুং’ [illegible] [illegible]ত প্ৰকাশিত]